

Matematíska sjeýtals- mýnstur Bíbliunnar

Russíski matematikarinn Dr. Ivan Panin var sannfjörður ateistur. Hann vildi hava at vita, um það var nakað hald í tí, sum tey kristnu tosaðu um við slíkum – sum hann helt – sjálvsáliti. Hann varð tí noyddur at lesa bók teirra kristnu, Bíbliuna. Tá ið hann kendi frummálini, grikst og hebraískt líka væl, valdi hann at lesa Bíbliuna á frummálunum. Her møtti hann yvirmanni sínum í matematikki.

Drivnir av Heilaga Andanum talaðu – og skrivaðu – heilagir menn Guds.

7 dagar hevði Gud um at skapa heimin. Av hvørjum slagi av reinum dýrum og fuglum fóru 7 inn í ørkina fyrri „at halda ættum teirra á lívi á allari jørðini“.

Nóá fekk 7 dagar at fyri-reika seg. Við offurlógirnar og høgtíðirnar í Mósebókunum eru 7 lampur, 7 ósúrgaði breyð, sum skuldu njótast í 7 dagar, 7 árlegar høgtíðir, 7 vikur, 7 ár, 7 ferðir 7 ár og 7 dagar skuldu tey vera fráhaldandi vegna óreinsku.

Blóðið varð slett 7 ferðir, og har vóru 7 altar og 7 lomb. Hetta heldur fram líka út í Jóhannesar Opinbering við hinum 7 brævunum til hinar 7 samkomurnar, hinir 7 andarnir, 7 gullljósastakar, 7 stjørnur, 7 einglar, bókini við hinum 7 seglunum, djórið við hinum 7 hornunum. Hini 7 eyguni, 7 basúnir, 7 torur, teir 7000 persónarnir, sum vórðu dripnir, drekin við hinum 7 høvðunum og vær 7 krúnurnar, hinar 7 plágurnar, hinar 7 skálmarnar, tey 7 fjellini og teir 7 kongarnir.

Bíblían hevur nakað við talið 7 at gera. Bíbliugranskarar um allan heim meta tað vera hitt fullkomna talið. Men fullkomna bók Guds er meira samanbundin við hesum tali, enn flest øll eru var við.

Í 1911 varð í Íslandi eitt

litið skriv útgivið, sum trúboðarin Arthur Gook hevði skrivað. Heitið var: „Er Bíblían álitandi?“ Tað varð útgivið á egna forlagi høvundans og er ein verja fyrri trúleikan í Orði Guds í einari tíð við nógvum Bíbliu atfinningum. Seinasti kapitull í hesum skrivi eitur „Matematikkur Bíbliunnar“. Í hesum nevni hann hin fyrrverandi religiøsa fríteinkjaran, russaran dr. Ivan Panin, Grafton, Amerika.

Dr. Ivan Panin var matematikari og fór ein dagin at kanna Bíbliuna. Av tí at hann dugdi bæði grikst og hebraískt, gjørdi hann av at lesa hana á frummálunum, og harvið var hansara stóra gransking byrjað.

Bókstavirnir í tí grikska og hebraíska alfabétinum hava eisini eitt talvirði – eins og á latíni, har vit kunnu t.d. skriva 1959 soleiðis: MCMXLIX. Í tí grikska alfabétinum merkir bókstavurin „alfa“ eisini 1 og bókstavurin „beta“ 2, „gamma“ 3 o.s.fr.

Meðan hesin matematiski vísundamaðurin nú spakuliga royndi at lesa grundtekst Bíbliunnar fyrri best møgulegt at skilja innihaldið, og fyrri sum ein fríteinkjari at gera sær eina hugsan um tann kristna bóðskapin, arbeiddu tølina alla tíðina í høvði hansara.

Aftur og aftur bar talvirði bókstavanna honum nakað nýtt, sum gjørdi hann meira og meira sannfjörður um, at hendan bók, sum hann sat við, hevði eitt matematiskt samboð. Enn kundi hann ikki avgera, um tað var ein Gud til ella ei, og enn visti hann ikki, um hendan Bíblían sum tey kristnu trúðu uppá, veruliga var Orð Guds, men eitt var hann greiður yvir, hendan bók var ikki samansett og niðurskrivað av vanligum menniskjum. Ein veldigur matematikari stóð aftanfyrri.

MATAMATÍSKA SAMRANDID

Tað byrjaði ein gudsótti at koma yvir hann, tá ið hann so við og við fekk at siggja, at tað ikki bert var eitt lógi matematiskt samband í teimum heilagu skriftunum, men at talið 7 alla tíðina var dominerandi.

Hann las fyrsta setningin í Bíbliuni: „Í upphavi skapti Gud himmal og jørð“, og matematisk heili hansara uppfangaði, at hesin setningurin á hebraiskum hevur 7 orð. Íalt 28 bókstavir (4 ferðir 7). Við eitt var tað eins og hann ikki sá meiningina í orðunum, men bert talvirði teirra, og orðini „Gud“, „himmalin“ og „jørðin“ komu fram fyrri

hann sum á einum rokni-bretti. Tey høvdu øll eitt talvirði uppá 14 (2 ferðir 7).

Hann royndi at seta tað hebraíska kenniorðið til, men talið kundi ikki brótast. Hann legði tað so til sagnorðini í setninginum og fekk talvirði 203 (29 ferðir 7). Síðani tók hann hin fyrsta og seinasta bókstavin í orðinum og fekk talið 133 (19 ferðir 7). Síðani tók hann fyrri at royndu nakað tilvildarlígt – talvirði á tí fyrsta, mittasta og seinasta bókstavinum í øllum teimum 7 orðunum og fekk talið 1393 (199 ferðir 7). Hann helt áfram við tí sætta og sjeýnda orðinum, eisini tey góvu 7.

Tann matematiski fríteinkjarin Ivan Panin var í ferð við at verða yvirvunnin á sínum egna øki. Hann visti at hetta ikki kundi vera tilvildarlígt. Sambært teimum matematisku reglunum kundi nakað so tilvildarlígt bert koma fyrri 1 ferð av 7 ferðir 7 ferðir 7 ferðir 7 ferðir 7 ferðir. Við øðrum orðum bert eina ferð av 823.543 ferðum.

Panin las víðari. Tað sama hendi við 2. versin. „Og jørðin var oyðin og tóm“ og víðari í triðja versin – ja, allan kapitulin at enda. Hann sá at Bíblían íroknaði allar ættartalvurnar var samanvædd í einum veldigum 7tals mýnstri.

Var hetta mannaverk?

Kundi hetta vera møgulegt? Ivan Panin dr. sendi boð eftir tveimum vinum, sum kendu væl tað hebraíska og grikska málið, og í 13 vikur arbeiddu teir saman fyrri við hjálp av leksikon og útrokningum bert at uppbyggja ein setning á hesum báðum málum eftir sjeýtalsmýnstrinum.

ALMENNA AVBJÓÐINGIN HJÁ VÍSUNDAMANN- INUM

Hetta leiddi hendan matematiska vísundamannin til umvending. Hann visti nú, at Bíblían ikki er blivin til vegna tann kunneika, sum lærdir menn høvdu til grikskt og hebraískt og matematikk – men, at hon er skrivað av heilagam monnum frá ymiskum samfelagsløgum, frá kongum til bøndur og frá hildum til fiskarar. Hon er ikki framkomin við eitt skrivarabóð við hjálp av leksikon og útrokningum, men er skrivað yvir eitt tíðarskeið uppá 1600 ár og av ólærdum og leikum monnum av ymiskum folksløgum. Hesi menniskjur kendu ikki hvønn annan, tey livdu mangan langt frá hvørjum øðrum, og høvdu bert eitt felags – teir vóru Guds menn, drivnir av Heilaga Andanum.

Ivan Panin dr. kundi gjørdi tað, sum hann hevði funnið, í blaðnum New York Sun, og prógvaði tað út frá fyrsta kapitli í Nýggja Testamenti.

Hetta var so mikið meira áhugavert, tá hesin kapitull byrjar við einari ættartalvu við einum longum lista av nøvnum. Ættartalva Jesusar, sum frá versinum 1 til 11 gongur frá Abraham, ættarfaðirinum til jøðarnar, og til útleigdina, tá ið tey ikki meira vóru eitt sjálvstøðugt fólk, og síðani frá vers 12 til 17, sum gongur frá útleigini og til Kristus. Var tað møgulegt hjá hesum stóra matematikara, sum stóð aftan fyrri hendan navnlistan at fasthalda sjeýtalsmýnstrið í ramsuni av familjum og føðingum í fleiri ættarlið?

Í blaðnum New York Sun legði dr. Panin tilfar slitt fram fyrri lesararnar. „Tann fyrsti parturin av ættartalvuni“, skrivaði hann „inni-heldur 49 orð (7 ferðir 7). Hesi eru samansett av 266 bókstavum (38 ferðir 7).“

Har eru 42 navnorð (6 ferðir 7). Av hesum eru 35 persónsnøvn (5 ferðir 7) og hini 7 vanlig navnaorð. Av hesum 35 persónsnøvnum eru 28 mannfólkanevni (4 ferðir 7). Hini 7 eru konufólkanevni.

Men dr. Panin stæðgaði ikki her. Hann fór longur enn til ættartalvuna og tók